

Lektury
dostępne

Jacob i Wilhelm Grimm

Czerwony Kapturek

Materiały ćwiczeniowe dla uczniów niepełnosprawnych mających trudności w uczeniu się i/lub komunikowaniu się, w tym niesłyszących, słabosłyszących, z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem i afazją uczęszczających do szkół podstawowych – służące utrwalaniu wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych

Minister
Edukacji i Nauki

pracownia
lingwistyki
migowej

Zadanie zlecone i finansowane przez Ministra Edukacji i Nauki
Wykonawca: Uniwersytet Warszawski, Wydział Polonistyki, Pracownia Lingwistyki Migowej

Jacob i Wilhelm Grimm

Czerwony Kapturek

Minister
Edukacji i Nauki

pracownia
lingwistyki
migowej

Lektury
dostępne

Zadanie zlecone i finansowane przez Ministra Edukacji i Nauki

Jacob i Wilhelm Grimm **Czerwony Kapturek**

Materiały ćwiczeniowe dla uczniów niepełnosprawnych mających trudności w uczeniu się i/lub komunikowaniu się, w tym niestyszających, słabostyszających, z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem i afazją uczęszczających do szkół podstawowych – służące utrwalaniu wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych

Opracowano na podstawie
Jacob i Wilhelm Grimm, Czerwony Kapturek,
tłumaczenie: **Marceli Tarnowski**

Wykonawca materiałów ćwiczeniowych
Uniwersytet Warszawski
Wydział Polonistyki
Pracownia Lingwistyki Migowej
ul. Krakowski Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa

Autorzy
Agnieszka Bajewska-Kołodziejak (karty pracy, scenariusze komiksowe)
Katarzyna Cichocka-Segiet (karty pracy PCS, tablice komunikacyjne PCS)
Piotr Mostowski (teksty łatwe do czytania – ETR)
Małgorzata Skuza (karty pracy, scenariusze komiksowe)
Krystyna Ziątek (karty pracy PCS, tablice komunikacyjne PCS)

Redakcja merytoryczna
Paweł Rutkowski
Piotr Mostowski

Kierownik zespołu
Paweł Rutkowski

Redakcja językowa
i konsultacje merytoryczne
Emilia Danowska-Florczyk

Eksperci wskazani
przez Ministra Edukacji i Nauki
Justyna Kowal
Agnieszka Pilch

Projekt graficzny i logotypu,
skład i łamanie
Łukasz Kamieniak

Ilustracje
Zuzanna Szyszak

Rok opracowania
2020

Aplikacja komputerowa
Mariusz Ołownia

ISBN
978-83-66534-32-2

Spis treści

Wstęp.....	4
Tekst oryginalny.....	8
Tekst łatwy do czytania (ETR).....	14
Komiks.....	16
Karty pracy.....	17
Tablice komunikacyjne PCS.....	25
Karty pracy PCS.....	29

Wstęp

Szanowni Państwo,

przekazujemy Państwu materiały ćwiczeniowe do lektur szkolnych opracowane z myślą o uczniach ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Dołożyliśmy wszelkich starań, aby ułatwić one pracę zarówno dzieciom, do których są kierowane, jak i nauczycielom. W pierwszej części niniejszego wstępu omówiliśmy wszystkie elementy, które składają się na pakiet materiałów ćwiczeniowych; w drugiej zwróciliśmy uwagę na to, o czym warto pamiętać w pracy z dziećmi z niepełnosprawnościami mającymi trudności w uczeniu się i/lub komunikowaniu się, w tym uczniami niesłyszącymi, słabosłyszącymi, z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem i afazją.

Barierę w pracy z tekstami lektur może stanowić w szczególności język utworów zawierający archaizmy i słownictwo rzadko obecne w codziennych sytuacjach komunikacyjnych. Problemem bywa też sam charakter utworów. Pełny odbiór literatury pięknej (zwłaszcza dzieł poetyckich) wymaga od czytelnika znajomości konwencji tekstu literackiego i odpowiednio rozwiniętych kompetencji poznawczych. Trudności w komunikowaniu się powodują, że wielu uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jest pozbawionych możliwości obcowania z kanonem literatury polskiej, a tym samym z dużym fragmentem kultury narodowej.

Teksty literackie wybrane z listy lektur podstawy programowej zostały wzbogacone materiałami ćwiczeniowymi i opracowane tak, aby udostępnić ich treść uczniom ze specjalnymi potrzebami komunikacyjnymi. Do każdego utworu powstał pakiet materiałów ćwiczeniowych, który składa się z:

- aplikacji multimedialnej z tłumaczeniem na polski język migowy (PJM),
- tekstu łatwego do czytania (ETR),
- opracowania graficznego w formie komiksu,
- kart pracy,
- tablic komunikacyjnych Picture Communication Symbols (PCS),
- kart pracy PCS.

Tak zróżnicowany zestaw materiałów pozwala na wybór tych, które najlepiej odpowiadają potrzebom ucznia, a tym samym umożliwiają zindywidualizowanie procesu nauczania.

Wszystkie materiały zostały przygotowane z uwzględnieniem ministerialnych *Wytycznych do uniwersalnego projektowania graficznego podręczników* oraz *Wytycznych edytorskich i językowych do opracowania podręczników*.

Aplikacja multimedialna z tłumaczeniem na polski język migowy (PJM)

W aplikacji znajduje się cały pakiet materiałów ćwiczeniowych. Oprócz podstawowej funkcji wyświetlania poszczególnych stron aplikacja daje możliwość ich powiększania/pomniejszania – tak, aby skupić uwagę ucznia na wybranym elemencie.

Najważniejszą częścią aplikacji jest jednak tłumaczenie tekstu lektury na polski język migowy. Do poszczególnych fragmentów tekstu można wyświetlić film w PJM. Okno odtwarzacza można zmniejszyć i dowolnie umiejscowić na ekranie. Dzięki temu możliwe jest jednoczesne śledzenie tekstu i tłumaczenia. Wszystkie filmy są dodatkowo dostępne z poziomu eksploratora plików.

Aplikacja działa na systemach z rodziny Windows, Linux i macOS.

Tekst łatwy do czytania (ETR)

Tekst łatwy do czytania (ETR) został opracowany zgodnie z wytycznymi *IFLA Guidelines for easy-to-read materials* oraz publikacją *Informacja dla wszystkich. Europejskie standardy przygotowania tekstu łatwego do czytania i zrozumienia*. Jego zadaniem jest przybliżenie treści lektury odbiorcom, którzy z różnych powodów nie są w stanie przeczytać ze zrozumieniem oryginalnego tekstu. Będą to przede wszystkim uczniowie z afazją oraz niepełnosprawnością intelektualną, choć tekst łatwy do czytania może być pomocny dla każdego dziecka, dla którego barierą jest język utworu oraz nadmiar treści. Zmiany wprowadzone w wersji ETR dotyczą dwóch warstw: językowej oraz treściowej.

Warstwa językowa została zmodyfikowana pod względem leksyki oraz składni – zastosowano wyrazy o wysokiej frekwencji, łatwe do zrozumienia, a informacje zapisano głównie w postaci zdań prostych ułożonych zgodnie z następującą zasadą: 1 linia tekstu = 1 zdanie. Z fabuły lektury usunięto wątki poboczne, a w dłuższych tekstach dodatkowo zastosowano śródtytuły.

Opracowanie graficzne w formie komiksu

Graficzne opracowanie lektury w formie komiksu ma za zadanie przybliżyć uczniom treść utworu. Komiks ożywia i uatrakcyjnia tekst. Często literacka forma dzieła i wielowarstwowość znaczeniowa utrudniają uczniom odczytanie i zrozumienie treści. Do zaproponowanych ilustracji nauczyciel może odwoływać się podczas pracy z tekstem – wykorzystując zarówno całość komiksu, jak i jego wybrane elementy. Dla uczniów jest to pomoc w wizualnym odtworzeniu fabuły utworu, a także jej zapamiętaniu. Dla niektórych zaś krótkie teksty w kadrach są jedyną formą kontaktu z lekturą.

Karty pracy

Karty pracy mają za zadanie utrwalić i podsumować informacje o treści lektury. Ponadto zachęcają ucznia do samodzielnego rozwiązywania zadań i sprawdzenia swojej wiedzy. Przygotowane propozycje mogą okazać się pomocne zarówno podczas omawiania treści lektur w czasie zajęć szkolnych, jak i w pracy samodzielnej ucznia.

Tablice komunikacyjne PCS

Tablice komunikacyjne PCS są przeznaczone dla uczniów niemówiących, posługujących się alternatywną i/lub wspomagającą komunikacją. Uczniowie ci mają zwykle osobiste pomoce do komunikacji w formie tzw. książek do komunikacji (skoroszytów z piktogramami) lub pomocy elektronicznych na tabletach lub laptopach. Tablice do każdej lektury zawierają symbole związane z tekstem, głównie rzeczowniki, czasowniki i określenia. Tablice umożliwiają osobie niemówiącej opowiadanie treści lektury, odpowiadanie na pytania nauczyciela, uczestniczenie w rozmowie na temat lektury, ułatwiają również rozumienie treści utworu. W rozmowie na temat lektury może – i powinna – być wykorzystywana również osobista książka komunikacyjna ucznia, która zawiera m.in. zaimki, przyimki, przydatne liczby i litery.

Karty pracy PCS

Karty pracy PCS zostały opracowane przede wszystkim dla uczniów niemówiących, użytkowników wspomagających i alternatywnych metod komunikacji. Karty pracy PCS mają na celu sprawdzenie tego, czy uczeń zrozumiał treść lektury oraz jak wiele wiadomości zapamiętał. Pozwalają także na rozwijanie i utrwalanie nowego słownictwa. Wszystkie polecenia oraz pytania zostały zapisane za pomocą słów oraz znaków systemu PCS. Uczeń może próbować odczytać treść poleceń sam lub z pomocą nauczyciela. Jeśli to nauczyciel będzie czytał treść, to zalecane jest, by kolejno wskazywał uczniowi odczytywane znaki. Karty pracy zawierają takie zadania, w których należy wskazać i zaznaczyć właściwą odpowiedź, wybrać ją spośród podanych i zaznaczyć lub wyciąć, oraz takie, które polegają na samodzielnym sformułowaniu odpowiedzi za pomocą tablic komunikacyjnych PCS opracowanych do każdej lektury i/lub z pomocą książki/narzędzia do komunikacji. W tego typu zadaniach nauczyciel może zapisać odpowiedź ucznia sam lub np. wydrukować tablicę komunikacyjną PCS w dwóch egzemplarzach i z drugiej wyciąć do przyklejenia znaki wybrane przez ucznia w odpowiedzi na zadane pytanie. W kartach pracy PCS oraz tablicach komunikacyjnych PCS użyte zostały te same znaki oddające poszczególne znaczenia danych wyrazów. Jednocześnie w kartach pracy zastosowano określone strategie językowe – strzałki stanowiące określenie czasu na górze, z lewej strony symbolu o znaczeniu czasownikowym, dla wyrażenia czasu przeszłego lub przyszłego,

pomniejszony symbol ‘ty’, także z lewej górnej strony znaku oznaczającego czynność w poleceniach — zdaniach rozkaznikowych. Dla zwiększenia czytelności zadań poszczególne fragmenty można wycinać i w toku odpowiadania na pytania ponownie przyklejać potrzebne elementy.

Agnieszka Bajewska-Kołodziejak
Katarzyna Cichocka-Segiet
Emilia Danowska-Florczyk
Piotr Mostowski
Paweł Rutkowski
Małgorzata Skuza
Krystyna Ziątek

Jacob i Wilhelm Grimm

Czerwony Kapturek

Tłumaczenie: Marceli Tarnowski

Była raz mała słodka dziewczeczka, którą kochał każdy, kto ją tylko ujrzał, a najwięcej kochała ją babcia — nie wiedziała wprost, co jej dać. Pewnego razu podarowała jej kapturek z czerwonego aksamitu, a dziewczynce tak się ten kapturek podobał, że nie chciała nosić żadnego innego, toteż nazwano ją Czerwonym Kapturkiem.

Pewnego razu rzekła matka do Czerwonego Kapturka:

— Oto masz, dziecko, w koszyku placek i flaszkę wina, zanieś to babci, która jest chora i słaba, i ucieszy się bardzo tym podarunkiem. Idź zaraz, póki nie ma wielkiego upału, a idąc nie biegaj i nie zbaczaj z drogi, bo mogłabyś upaść i stłuc butelkę. Kiedy zaś wejdiesz do pokoju, nie zapomnij powiedzieć babci „dzień dobry” i nie rozglądaj się wpierw po wszystkich kątach.

— Zrobię wszystko, jak każesz — przyrzekł Czerwony Kapturek mamusi.

Babcia mieszkała w lesie, o pół godzinki od wsi. Kiedy dziewczynka weszła do lasu, spotkała wilka. Ale Czerwony Kapturek nie wiedział, że to takie złe zwierzę, i nie bał się go.

— Dzień dobry, Czerwony Kapturku — rzekł wilk.
— Dzień dobry, wilku — odparła dziewczeczka.
— Dokąd to tak wcześniej?
— Do babci.
— A cóż tam niesiesz pod fartuszkiem?
— Placek i wino: mamusia piekła wczoraj, posyła więc trochę chorej i słabej babuni, żeby sobie podjadła i sił nabrała.

— A gdzie mieszka twoja babcia, Czerwony Kapturku?
— O, to jeszcze kwadrans drogi stąd! Daleko w lesie, pod trzema wielkimi dębami stoi chatka otoczona leszczynowym żywopłotem, na pewno tam trafisz — rzekł Czerwony Kapturek.

Wilk zaś pomyślał sobie: „To młode, kruche stworzonko lepiej mi będzie smakować niż stara babcia. Trzeba sobie sprytnie poradzić, żeby obie zjeść!”

Idąc kawałek u boku Czerwonego Kapturka rzekł:
— Spójrz, jak pięknie kwitną dokoła kwiatki, dlaczego nie patrzysz na nie? I zdaje się, że nie słyszysz, jak słodko śpiewają ptaszki? Idziesz prosto przed siebie, jak do szkoły, a w lesie jest przecież tak miło!

Czerwony Kapturek otworzył oczy, a widząc promienie słońca tańczące wśród drzew i całe łąny kwiatów, pomyślał: „Babunia ucieszy się, gdy jej przyniosę ładny bukiet. Jest jeszcze dość wcześnie, zdążę na czas”.

I pobiegła w las szukając kwiatków. A gdy zerwała jeden, wnet dalej spostrzegła inny, piękniejszy, biegła więc za nim i coraz głębiej wchodziła w las.

Tymczasem wilk pobiegł prosto do domku babci i zapukał do drzwi.

— Kto tam? — zapytała staruszka.

— To ja, Czerwony Kapturek, przynoszę babci ciasta i wina, otwórz, babciu.

— Naciśnij klamkę — rzekła babcia — za słaba jestem, aby wstać.

Wilk nacisnął klamkę, drzwi otworzyły się, a zwierzę zbliżyło się bez słowa do łóżka babci i połknął ją. Potem ubrał się w jej koszulę i czepek, położył się do łóżka i zasunął firaneczki.

Kiedy Czerwony Kapturek nazbierał tyle kwiatów, że już ich unieść nie mógł, przypomniała mu się nagle babcia i dziewczynka pobiegła szybko do jej domku. Zdziwiła się bardzo, że drzwi są otwarte, a wchodząc do pokoju pomyślała: „O Boże, tak mi jakoś straszno, a przecież zwykle chętnie chodzę do babuni!”

— Dzień dobry! — zawołała, ale nie otrzymała odpowiedzi.

Zbliżyła się więc do łóżka i odsunęła firaneczki. Ujrzała babcię, która miała czepek mocno naciągnięty na twarz i bardzo dziwnie wyglądała.

— Ach, babciu, dlaczego masz takie wielkie uszy?

— Abym cię lepiej mogła słyszeć!

- A dlaczego masz takie wielkie oczy?
- Abym cię lepiej mogła widzieć!
- A dlaczego ręce masz takie wielkie?
- Abym cię lepiej mogła objąć!
- A dlaczego, babciu, masz taki brzydki, wielki pysk?
- Aby cię łatwiej zjeść!

I w tejże chwili wilk wyskoczył z łóżka i połknął biednego Czerwonego Kapturek.

Gdy wilk zaspokoił już swój apetyt, położył się z powrotem do łóżka i wnet zasnął, chrapiąc głośno. Młody myśliwy przechodził właśnie koło domu i pomyślał: „Jakże chrapie ta staruszka, muszę zajrzeć, czy się jej coś złego nie stało”.

Wszedł więc do izby i ujrzał na łóżku śpiącego wilka.

— Otom cię znalazł¹, stary szkodniku! — zawołał. — Dawno już cię szukałem!

I chciał nabić fuzję² i zastrzelić wilka, ale pomyślał sobie, że wilk mógł połknąć babunię i można ją jeszcze uratować; nie strzelił więc, lecz wziął nożyczki i rozciął śpiącemu wilkowi brzuch.

Natychmiast wyskoczył Czerwony Kapturek wołając:

— Ach, jakże się bałam, tak ciemno było w brzuchu wilka!

A potem wyszła i stara babcia, żywa jeszcze, ale ledwie dysząca. Czerwony Kapturek przyniósł prędko kamieni, którymi napełnili brzuch wilka. Kiedy się zwierz obudził, chciał uciec, ale kamienie były tak ciężkie, że padł zaraz martwy na podłogę. Wszyscy troje ucieszyli się bardzo.

Myśliwy ściągnął z wilka skórę i poszedł z nią do domu,
babcia zjadła ciasto i wypła wino przyniesione przez
dziewczynkę. A Czerwony Kapturek pomyślał: „Odtąd nigdy
nie będę biegała po lesie, gdy mi mamusia zabroni!”

Przypisy:

¹*otom cię znalazł* (daw. forma) — dziś popr.: oto cię znalazłem. [przypis edytorski]

²*fuzja* (daw.) — strzelba myśliwska. [przypis edytorski]

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Dorota Kowalska, Paulina Choromańska, Weronika Trzeciak, Wojciech Kotwica.

Jacob i Wilhelm Grimm

Czerwony Kapturek

Zadanie dla Czerwonego Kapturka

Była mała dziewczynka.

Dziewczynka zawsze chodziła w czerwonym kapturku, dlatego ludzie nazywali ją Czerwonym Kapturkiem.

Pewnego dnia mama powiedziała do Czerwonego Kapturka:

„Babcia jest chora.

Zanieś jej placek i butelkę wina.

Uważaj po drodze!”.

Czerwony Kapturek poszedł do babci.

Czerwony Kapturek spotyka wilka

Po drodze w lesie Czerwony Kapturek spotkał wilka.

Wilk spytał Czerwonego Kapturka, dokąd idzie.

Czerwony Kapturek opowiedział o chorej babci.

Dziewczynka pokazała wilkowi drogę do domu babci.

Wilk postanowił, że zje babcię i Czerwonego Kapturka.

Wilk powiedział do Kapturka: „Zobacz, jaki ładny jest las.

Tutaj jest bardzo miło, nie musisz się spieszyć”.

Czerwony Kapturek rozejrzył się i postanowił zebrać kwiatki dla babci.

Wilk w domu babci

Wilk pobiegł szybko do domu babci.

Wilk oszukał babcię, że jest Czerwonym Kapturkiem.

Babcia wpuściła wilka do domu.

Wilk zjadł babcię i założył jej ubranie.

Wilk położył się do łóżka i czekał.

Czerwony Kapturek przyszedł do domu babci i wszedł do środka.

Czerwony Kapturek podszedł do łóżka i zaczął rozmawiać z przebranym wilkiem.

Czerwony Kapturek zdziwił się, że babcia ma wielkie uszy, oczy i ręce.

Wilk wyskoczył z łóżka i zjadł Czerwonego Kapturka.

Wilk wrócił do łóżka i poszedł spać.

On bardzo głośno chrapał.

Pomoc od myśliwego

Myśliwy przechodził obok domu i usłyszał chrapanie.

Wszedł do domu i zobaczył śpiącego wilka.

Myśliwy wziął nożyczki i rozciął wilkowi brzuch.

Czerwony Kapturek i babcia wyszły z brzucha wilka.

Były całe i zdrowe.

Czerwony Kapturek pomyślał:

„Mama miała rację.

Muszę jej słuchać i bardziej uważać”.

1. Podpisz obrazki. Możesz wykorzystać etykietyki.

Czerwony Kapturek

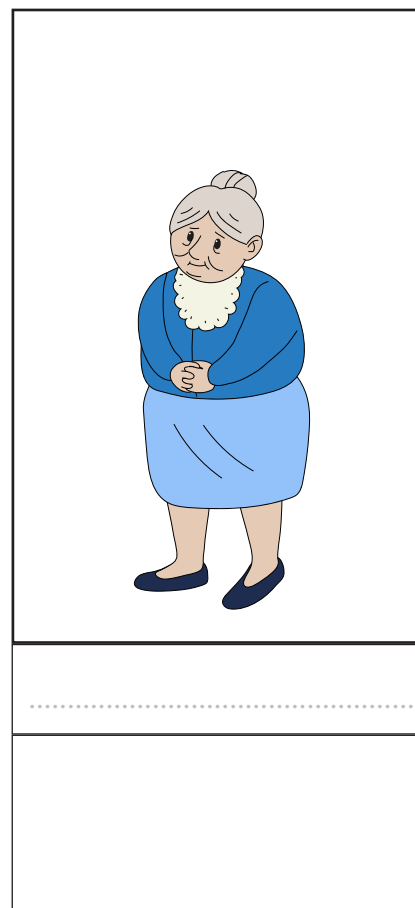
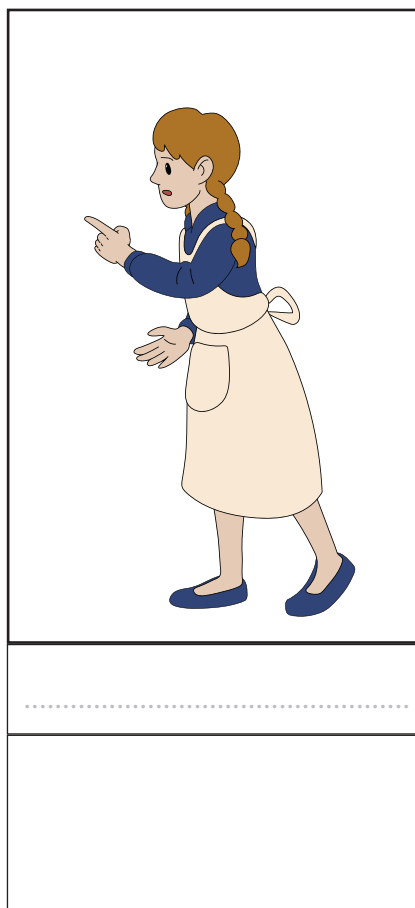
mama

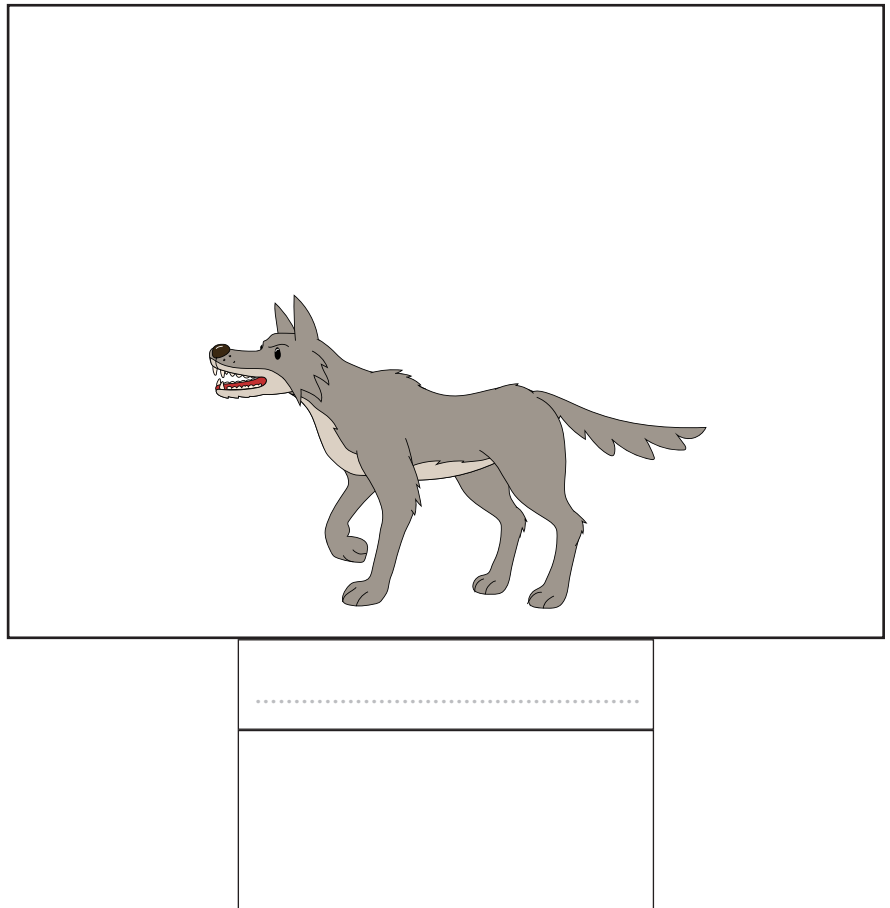
babcia

wilk

myśliwy

Kto to jest?

2. Dopasuj opisy do obrazków z polecenia pierwszego. Wklej opisy.

Mała, słodka
dziewczynka.

Mieszkała w lesie
pół godziny od wsi.

Prosiła o zanieśenie
babci jedzenia.

Złe zwierzę
mieszkające w lesie.

Uratował babcię
i wnuczkę.

3. Podpisz obrazki. Możesz wykorzystać etykiety.

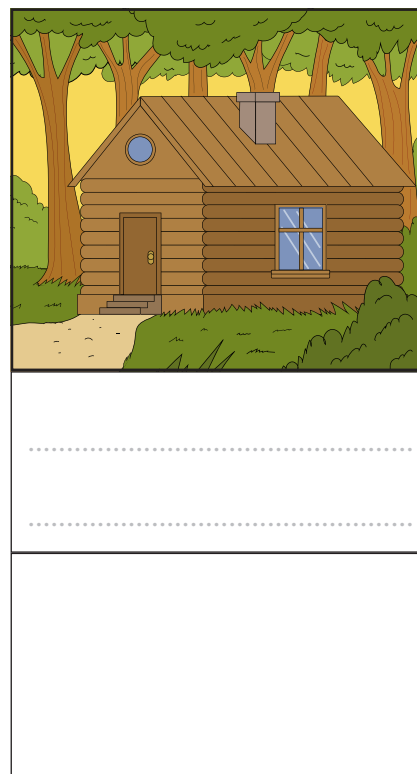
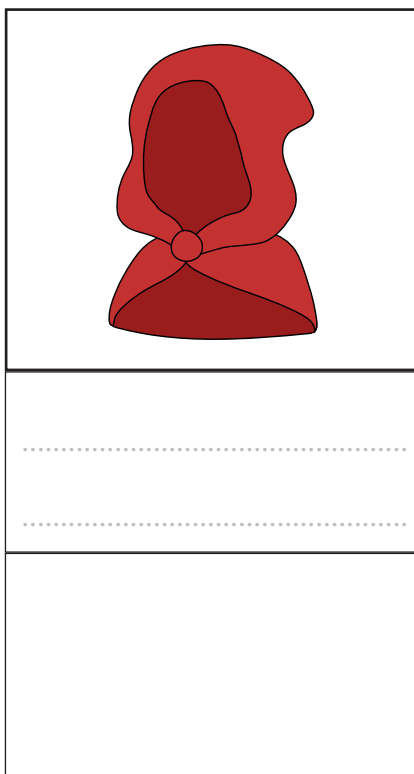
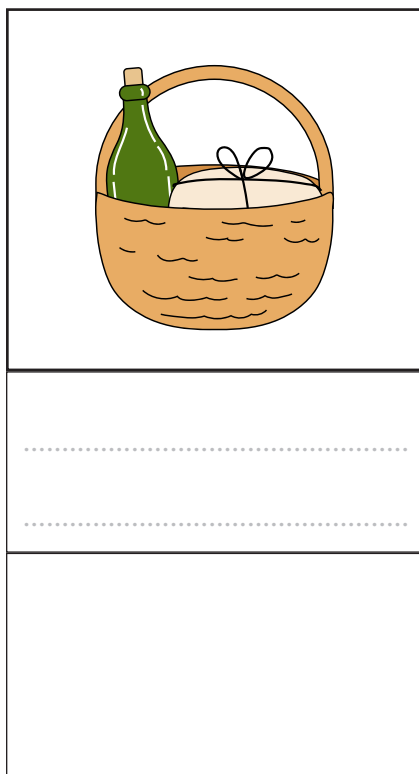

koszyczek z plackiem
i winem

domek babci
w lesie

czerwony
kapturek

Co to jest?

4. Dopasuj opisy do obrazków z polecenia trzeciego. Wklej opisy.

Uszyła go babcia
dla wnuczki.

Stoi samotnie
w środku lasu.

Dała go mama
dziewczynce.

1. Ponumeruj zdania we właściwej kolejności.
Z liter znajdujących się za każdym numerem powstanie hasło.

Mama prosi Czerwonego Kapturka o zanieśenie babci koszyczka z jedzeniem.	1	Z
Babcia, myśliwy i Czerwony Kapturek bardzo się cieszą.		y
Wilki miło rozmawiają w lesie z Czerwonym Kapturkiem.		s
Czerwony Kapturek przychodzi od domu babci i nie poznaje przebranego wilka.		u
Wilki biegnie do domu chorej babci.		e
Myśliwy rozcina brzuch wilka i ratuje babcię.		m
Wilki budzi się. Umiera.		m
Dziewczynka rozmawia z wilkiem przebranym za babcię.		c
Dziewczynka obiecuje iść prosto do domu babci.		a
Dziewczynka napełnia kamieniami brzuch wilka.		a
Dziewczynka obiecuje zawsze słuchać mamy.		!
Dziewczynka zrywa w lesie kwiaty dla babci.		z
Młody myśliwy słyszy chrapanie i wchodzi do domku.		a
Wilki połyka babcię i kładzie się do łóżka.		ł
Z wilczego brzucha wyskakuje Czerwony Kapturek.		m
Wilki połyka Czerwonego Kapturka i zasypia.		h
W lesie dziewczynka spotyka wilka.		w
Wilki udaje dziewczynkę i babcia wpuszcza go do domu.		s

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
HASŁO:	Z																	

2. Podpisz fragmenty tekstu zdaniami z polecenia pierwszego.
Możesz wyciąć zdania z tabeli z polecenia pierwszego i wkleić pod fragmentami tekstu.

Wzór:

„— Oto masz, dziecko, w koszyczku placek i flaszkę wina, zanieś to babci, która jest chora i słaba.”

Mama prosi Czerwonego Kapturka o zanieś babci koszyczka z jedzeniem.

„Babunia ucieszy się, gdy jej przyniosę ładny bukiet.”

„Jakże chrapie ta staruszka, muszę zajrzeć, czy się jej coś złego nie stało.”

„Ach, jakże się bałam, tak ciemno było w brzuchu wilka!”

3. Dorysuj brakujące elementy. Podpisz rysunek.

„Daleko w lesie, pod trzema wielkimi dębami stoi chatka otoczona leszczynowym żywopłotem.”

1. Uzupełnij rozmowy. Napisz, kto z kim rozmawia.

„— Dokąd to tak wczesnie?
— Do
— A cóż tam pod fartuszkiem?
— i : mamusia piekła wczoraj, posyła
więc trochę i słabej babuni, żeby sobie podjadła
i sił nabrała.
— A gdzie mieszka twoja babcia, ?
— O, to jeszcze kwadrans drogi stąd! Daleko w ,
pod trzema wielkimi dębami stoi ”

To jest rozmowa i

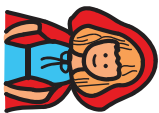

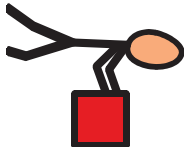
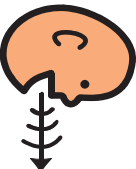
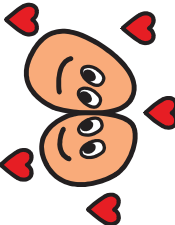

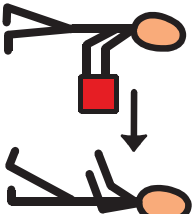
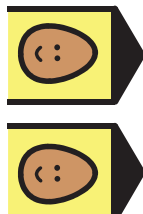
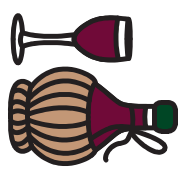
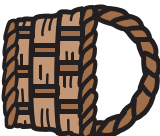
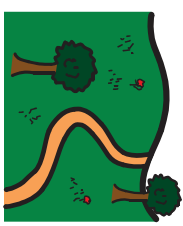
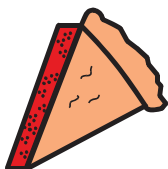
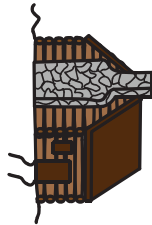

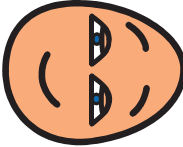
„— Kto tam? — zapytała
— To ja, , przynoszę
ciasta i wina, otwórz, babciu.
— Naciśnij kłamekę — rzekła — za
jestem, aby wstać.”

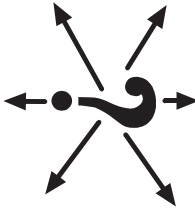
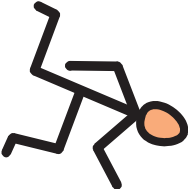
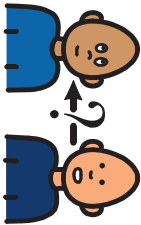

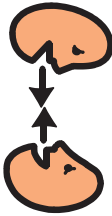

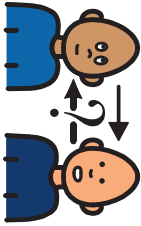
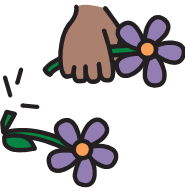
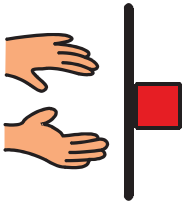

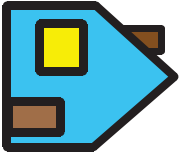

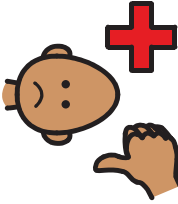

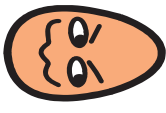
To jest rozmowa i

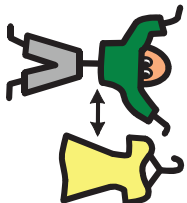
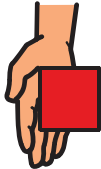
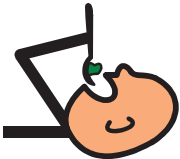
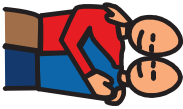

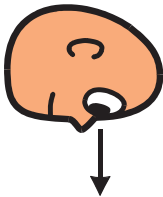

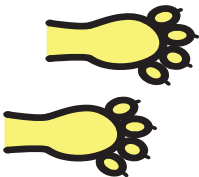

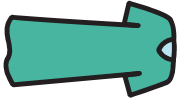

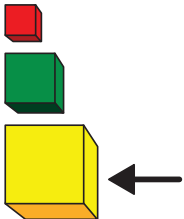
- „— Ach, babciu, dlaczego masz takie wielkie ?
 — Abym cię lepiej mogła !
 — A dlaczego masz takie wielkie ?
 — Abym cię lepiej mogła !
 — A dlaczego masz takie wielkie?
 — Abym cię lepiej mogła !”

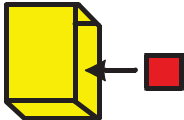

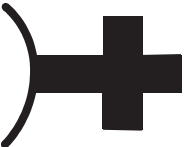
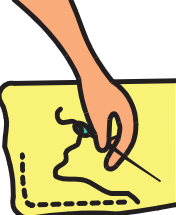
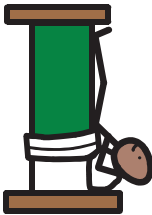
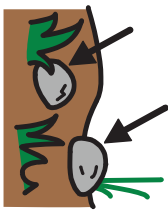

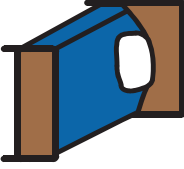

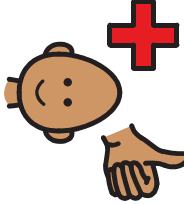
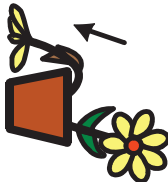
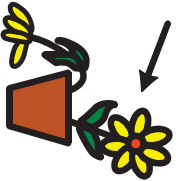
To jest rozmowa i

2. Narysuj ilustrację do wybranej rozmowy.

wilk	babcia	matka	Czerwony Kapturek
iść	zanieść	mówić/ powiedzieć	kochać
nie bać się	iść	dawać	mieszkać
	wino	koszyk	wieś
	placek	chata	las
		prosto	mily

		Kto?	Gdzie?
pobiec	pytać	smakować	rozmawiać
zapukać	odpowiadać	zrywać kwiaty	chcieć
		kwiaty	dom
			pierwszy
smaczny	chory	szybko	przebiegły

ty			Dlaczego?
		przebrać się	mieć
zjeść	obejmować	słyszeć	wiedzieć
pysk	łapy	uszy	oczy
		czeppek	koszula nocna
	lepiej	brzydki	wielki

			myśliwy
włożyć	rozciąć	pomyśleć	spać
być	wyskoczyć	uratować	chrapać
umrzeć	zaszyć		leżeć w łóżku
kamienie	brzuch		łóżko
postulzny	zdrowy	martwy	żywy

Zaznacz właściwą odpowiedź.

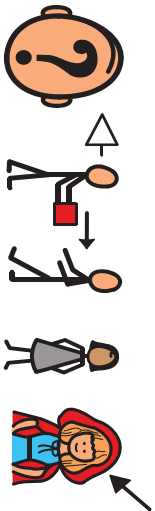
Pytanie 1

Kto napisał bajkę „Czerwony Kapturek”?

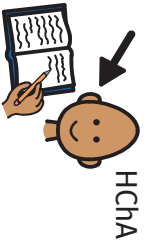

Pytanie 2

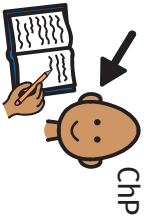
Kto podarował dziewczynce czerwony kapturek?

Odpowiedź a
Hans Christian Andersen.

Odpowiedź b
Charles Perrault.

Odpowiedź c
Jacob i Wilhelm Grimm.

Odpowiedź a
Mama.

Odpowiedź b
Babcia.

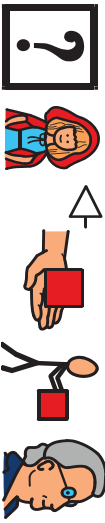
Odpowiedź c
Zły wilk.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

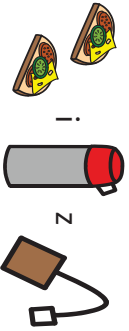
Pytanie 3
Co Czerwony Kapturek miał zanieść babci?

Odpowiedź a
Obiad.

Odpowiedź b
Kanapki i termos z herbatą.

Odpowiedź c
Placek i flaszkę wina.

Pytanie 4
O co mama prosiła Czerwonego Kapturka?

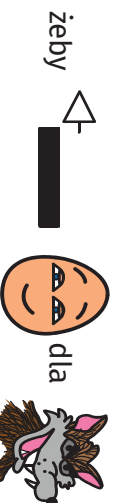
Odpowiedź a
Żeby szła prosto do babci.

Odpowiedź b
Żeby zerwała kwiaty dla babci.

Odpowiedź c
Żeby była miła dla wilka.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

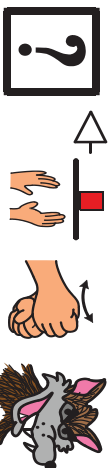
Pytanie 5
Czy Czerwony Kapturek bał się wilka?

Odpowiedź a
Tak.

Pytanie 6
Co chciał zrobić wilk?

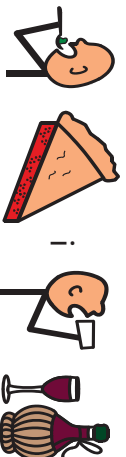
Odpowiedź a
Pokażać Czerwonemu Kapturekowi drogę do chatki babci.

Odpowiedź b
Zjeść babcię i Czerwonego Kaptureka.

Odpowiedź c
Zjeść placek i wypić wino.

Odpowiedź c
Nie wiem.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

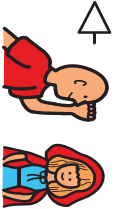
Pytanie 7
Co zrobił wilk, gdy potknął babcię?

Odpowiedź a
Poszedł do lasu.

Odpowiedź b
Szukał Czerwonego Kapturka.

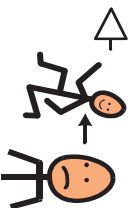
Odpowiedź c
Włożył ubranie babci i położył się w łóżku.

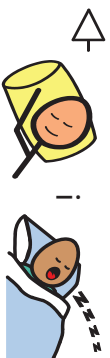
Pytanie 8
Co zrobił wilk, gdy potknął Czerwonego Kapturka?

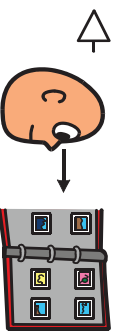
Odpowiedź a
Uciekł.

Odpowiedź b
Zasnął i chrapał.

Odpowiedź c
Oglądał album ze zdjęciami.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

Pytanie 9

Jak myśliwy uratował babcie i Czerwonego Kapturka?

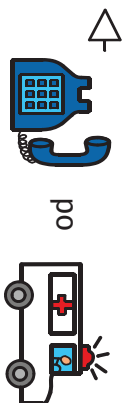
Odpowiedź a
Zastrzeił wilka.

Odpowiedź b
Rozciął wilkowi brzuch.

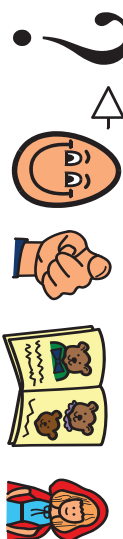

Odpowiedź c
Zadzwoił po pogotowie.

Pytanie 10

Czy podobała ci się bajka „Czerwony Kapturek”?

Odpowiedź a
Tak.

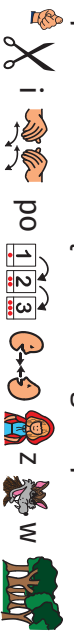
Odpowiedź b
Nie.

Odpowiedź c
Nie wiem.

Wyrnij i ułóż po kolei rozmowę Czerwonego Kapturka z wilkiem w lesie.

Dzień dobry, Czerwony Kapturku.

W chatce pod trzema dębami.

Co niesiesz?

Dobry pomysł.

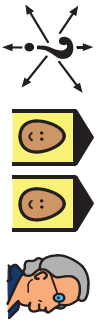
Zerwij najpiękniejsze kwiatki dla babci.

Do chorej babci.

Gdzie mieszka babcia?

Placek i fiaskę wina.

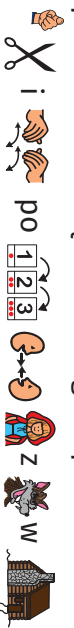
Dokąd idziesz?

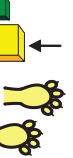

Dzień dobry, wilku.

Wytnij i ułóż po kolei rozmowę Czerwonego Kapturka z wilkiem w chatce.

	Babciu, dlaczego masz takie wielkie oczy? takie		Abym mogła cię lepiej zobaczyć.
	Babciu, dlaczego masz takie wielkie uszy? takie		Abym mogła cię lepiej słyszeć.
	Babciu, dlaczego masz taki wielki pysk? taki		Aby cię łatwiej zjeść!
	Babciu, dlaczego masz takie wielkie ręce? takie		Abym mogła cię lepiej objąć.

Minister
Edukacji i Nauki

pracownia
lingwistyki
migowej

Lektury
dostępne
